

denne og skal derfor ikke medregnes til den pågældendes personlige indkomst.

Formentlig af denne grund er det anført i ligningsvejledningen, at de bidrag, en folketingskandidat modtager til sin valgkampagne, ifølge praksis ikke beskattes.

4. Politikeren er ikke berettiget til noget ligningsmæssigt fradrag for driftsomkostninger, da omkostningerne ikke kan anses for nødvendige for »at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten«.

Det fremgår af vedlagte afgørelse fra Landskatteretten (Tfs. 1984.472), at støtte til politisk arbejde og udgifter, der er afholdt for at fremme politiske synspunkter, ikke anses for omfattet af statsskattelovens § 6 a. De udgifter til annoncer m.v., som et folketingsmedlem afholder i forbindelse med et folketingsvalg, må i første række anses som afholdt for at fremme den pågældendes synspunkter og politiske arbejde. Udgifterne blev derfor ikke anset som fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det tilføjes, at folketingsmedlemmer fra Folketinget modtager et skattefrit tillæg til dækning af omkostninger.

5. Afslutningsvis bemærkes, at den private støtteyder (det være sig en privatperson eller en virksomhed og lign.) som udgangspunkt ikke vil have fradragsret for partistøtte.

Dette gælder dog ikke for den indirekte støtte, der gives via f.eks. faglige kontingenter, hvor fradragsretten følger af ligningslovens § 13.

B. Indberetning af tilskud til lokale organisationer

For så vidt angår den del af spørgsmålet, der omhandler bestemmelsen om indberetning af tilskud til lokale organisationer, kan det bemærkes, at Skatteministeriet ikke har bidrag til besvarelsen. Begrundelsen herfor er, at den omhandlede indberetningsordning efter det foreliggende ikke hviler på skattekontrolmæssige hensyn. Ifølge lovforslaget er baggrunden for indberetningsordningen et ønske om kontrol med, hvem der yder tilskud til politiske bevægelser.

Skattemyndighederne er heller ikke i øvrigt inddraget i administrationen af loven.

Med venlig hilsen

CARSTEN KOCH